

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXIII. Gregorii Papae I. Ad Mavricivm Avgvstvm. De neglectis
imperatoris legibus, quae aduersus Donatistas latae erant: & de episcopis
ad eum transmissis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Ibidem. *ibant & flebant mittentes semina sua. Ad cuius rei fructum nos prouocans subdidit: Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Vigilemus itaque, & relinquentes terrena negotia cœlestibus anhelemus. Et quæ retro sunt obliuiscentes, in ea quæ ante sunt nos metipos eni- xi us extendamus. Mens nostra in sœculari varietate non diffluat, sed tota in vnum currat atque confluat finem, quem mira suauitate David respexerat, cum dicebat: Vnam petii a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ. Hoc amore liquefiant boni corda rectoris. In his se mens tota suspendat. Dum adhuc in terris sumus positi, frequens a nobis lacrymarum imber in cœlo compunctionis nube fructificet. Tunc enim bene atque vere, dilecte mi frater, ad proximorum dilectionem descendimus, si in dilectione Dei ex toto corde, ex tota anima & mente, atque ex totis viribus persistimus. Xenia vero temporalia a vobis directa, licet nos talibus non egeamus, tamen cum debita caritate suscepimus. Egemus autem de vestra debita caritate atque commissi vobis regiminis sollicitudine gratulari. Multo enim nobis hæc dulcissima fiunt, cum sacerdotum mentes, piæ conuersationis fuerint suauitate conditæ.*

EPISTOLA LXIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD MAVRICIVM AVGVSTVM.

De neglectis imperatoris legibus, quæ aduersus Donatistas latæ erant: & de episcopis ad eum transmissis.

Gregorius Mauricio Augsto.

INTER armorum curas & innumeræ sollicitudines, quas indefesso studio pro Christianæ reipublicæ regimine sustinetis, magna mihi cum vniuerso mundo latitiæ causa est, quod pietas vestra custodia fidei, qua dominorum fulget imperium, præcipua sollicitudine semper inuigilat. Vnde omnino confido quia sicut vos Dei causas religiose mentis amore tuemini, ita Deus vestras maiestatis suæ gratia tuetur & adiuuat. Qualiter autem pietatis vestræ serenitas contra Donatistarum flagitiosissimam prauitatem consideratione iustitiae, & sincerissimæ religionis zelo commota sit, directarum lucidissime tenor insinuat iussio-

num. Sed venientes viri reuerendissimi ex Africana pro-
uincia episcopi, asserunt ita esse incauta dissimulatione
postpositas, vt nec Dei illic iudicium haberetur in metu,
nec principales hactenus iussiones fortirentur effectum;
hoc etiam subiungentes, quod in præfata prouincia Do-
natistarum præmiis præualentibus, fides catholica publice
venumdetur. At contra gloriosus vir Gennadius de vno
eorum mihi similia questus est qui talia querebatur : cui
etiam duo alii certi in re eadem testimonium ferebant. Sed
quia causa ipsa sacerdotalis iudicis intererat, eosdem episco-
pos ad pietatis vestræ existimauit esse vestigia dirigendos;
vt per se metipos serenissimis auribus suggestant quæ se fa-
tentur pro fide catholica pertulisse. Eapropter obsecro
vt dominorum Christianitas pro salute animæ & vita piissimæ
sobolis suæ eos, quos tales esse cognoscit, districta
vlicisci iussione præcipiat, & ruinam pereuntium ereptio-
nis manu suspendat, atque insanis mentibus correptionis
medicinam adhibeat, & errorum ab eis morbos expellat;
quatenus dum piæ prouisionis vestræ remedio, pestiferæ
prauitatis fuerit caligo depulsa, & vera illic fides radios suæ
serenitatis asperserit, cælestis vos ante Redemptoris nostri
oculos triumphus expectet; quia quos exterius ab hoste
defenditis, etiam interius a diabolice fraudis veneno,
quod est gloriosius, liberatis.

EPISTOLA LXIV.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANASTASIVM PRESBYTERVM DE ISAVRIA.

Absoluit illum de hæresi suspectum.

Gregorius Anastasio presbytero de Iſauria.

SIC VT de eis, quos ab unitate ecclesiæ hæreticæ prauita-
tis error abscidit, affligimur & dolemus; ita his, quos
intra sinum suum catholicæ fidei professio continet, con-
gaudemus. Et vt pastorali solicitudine illorum nos oportet
impietatibus obuiare, sic piis horum professionibus
congruit fauorem impendere, & sincera esse quæ sapiunt
declarare. Atque ideo dum de te Athanasio presbytero
monasterii sancti Mile, cui est vocabulū Tamnaco, quod
in Lycaonia est prouincia constitutum, contraria integræ
Concil. Tom. 13.

V u u ij